

TÁBOR ÁDÁM

A léggömblányok

hommage à Weöres

*a léggömblányok könnyedén
a léggömblányok négyen
karcsún kecsesen indázva
jöttek át a réten*

*ültek árnyas fa alá
a léggömblányok négyen
kék barna sárga rózsaszín
mint a virágok éppen*

*varázskülönös lények ők
álmodom őket ébren
nem csak e világról valók
élnek földön égen*

*bőrük megsimíthatod
hajuk csillog a fényben
s hirtelen felröppennek mind
a léggömblányok négyen*

Extázis

hommage à Hamvas

1

*kilépek a lakásból a házból a házak közül
fák között megyek csípős az ősz kilépek
az avar barna az ég kék a fák színesek
csak nézek és csak megyek tovább közöttük
a lélek feljebb szabadul a lábam visz előre
feljebb és előre a rutinból a kötelességek közül a napi vágyakból
kilépek
nem a kevesebb öröm a több felé
csupán a talpam alá simuló úton
lépek ki a várakozásban afelé ami jön
a kilépésbe belépve most leszek vagyok én*

*Még egyszer idén utoljára
felragyogott a nagy mező,
szikrázott színes pompájába:
olyan nap volt, mintha első.
Az ösvény partján ülök – az ágak,
a lombok, a fű épp olyan.
Semmi sem történt. Innen vagyok
a valósághatáron vagy túlnan?
Onnan tudom meg, mivé leszek
a hosszú téli éjszakán:
szétszórt nyugtalan, ihletvillám
vagy mind fókuszáltabb éntalány.*

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Mondat

*Biciklijét hajtva az ártér fölött, olykor kétségtelen, úr önmagán,
nem csupán a víztükör csillog, a fűszálakon a vízcseppek is,
ragyog a víz alatti világ, közelebből két hal villan,
mindhiába keresik a fű labirintusából a mederhez vivő utat,
egy hete még tavaszi mellek napoztak itt, minden közeledőben
őt véli felfedezni, lehet, vénasszonynak álcázta magát,
van humora, tele vagyok az irántad való tavasszal,
végül is kimondta, s lehet-e ellenállni egy ilyen mondatnak,
ő viszont azt állította, téved, de vajon mire vonatkozhat tévedése,
s a telefont tartva milyen lehet mosolya, gúnyos, biztató,
játszotta-e kislánykorában, hogy a másik tehetetlenül vergődjön
a levegőben a hinta túlsó végén, érzékeli-e, úgy létezik,
mint a madár, amikor az erős szél miatt képtelen leszállni az ágra.*

Híd

*A másik kontinensen előtűntek gyerekkora hídjának macskakövei,
nem kellett várakoznia élete nőjére, megtalálta énje jobbik felét,
aki saját bevallása szerint szerzetes lányaként született, nem hiába
regélt kivételes labirintusról a boroszkóp, villamosra, vonatra szállva
az óceán partjára érkeztek, kertes házuk kulcsa rejtőzött a homokban,
egy napon kiásta kutyájuk, elnémította a tábornokok hangját, dühösen*